

Kowalski, Wiesław Józef

Siostra Maria Faustyna Kowalska w Płocku

Notatki Płockie 46/1-186, 9-19

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SIOSTRA MARIA FAUSTYNA KOWALSKA W PŁOCKU

Helena Kowalska (1905 - 1938), późniejsza siostra zakonna Maria Faustyna - urodziła się 25 sierpnia 1905 r. w małej, cichej i spokojnej wsi Głogowiec w woj. łódzkim, w wielodzietnej, katolickiej, ubogiej rodzinie chłopskiej. 27 sierpnia 1905 r. została ochrzczona w kościele parafialnym w Świniach. Akt chrztu Heleny Kowalskiej - "Działo się to w Świniach 27 sierpnia 1905 r. o godz. pierwszej w południe. Stawił się Stanisław Kowalski - rolnik lat 45, w obecności Franciszka Bednarka 35 lat i Józefa Stasiaka - rolników z Głogowca i okazali nam dziecię płci żeńskiej urodzone we wsi Głogowiec 25 sierpnia 1905 r. o godz. 8 rano z jego małżonki Marianny z Babelów lat 35 mającej. Dzieciństwu temu na chrzcie św. odbytym w dniu dzisiejszym zostało nadane imię Helena, a rodzicami jego chrzestnymi byli: Konstanty Bednarek i Marianna Szewczyk - Szczepaniak. Akt ten stawającemu i świadkom nie pisemnym (prze czytany) przez nas podpisany został. Ksiądz Józef Chodyński"¹.

Mała Helenka przez trzy lata uczęszczała do Szkoły Powszechnej w Świniach oddalonej o dwa kilometry od rodzinnej wsi. Od młodych lat pracowała jako pomoc domowa w swojej parafii, aby pomóc rodzicom w trudnej sytuacji ekonomicznej rodziny, a potem w Łodzi, Aleksandrowie k. Łodzi i Warszawie.

W roku 1925 mając dwadzieścia lat, idąc za wewnętrznym powołaniem i z Woli Bożej - (bez zgody rodziców) wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia (ZSMBM) przy ul. Żytniej 3 - 9 w Warszawie.

Siostra Faustyna do końca swojego krótkiego życia (33 lata) - żyła modlitwą, dobrymi uczynkami i wykonywała bez szemrania powierzone jej zadania i prace w klasztorze; zawsze ufała Bogu - Panu Jezusowi - Matce Bożej i Duchowi Świętemu oraz pozostała wierna służbie bliźniemu. W klasztorze przeżyła trzynaście lat, w którym prowadziła bardzo bogate życie mistyczne. Czas zakonnego życia spędzała w kilku domach Zgromadzenia, m.in. w: Warszawie, Walendowie, Derdach, Kiekrzu k. Poznania, Rabce, Krakowie, Wilnie oraz w Płocku.

W okresie od czerwca 1930 r. do listopada 1932 r. s. Faustyna przebywała w malowniczo położonym na wysokiej skarpie wiślanej, tysiącletnim Płocku mieście róż i ogrodów. Grodzie, które od tysiąca lat stanowił główny ośrodek duchowy i kulturotwórczy Mazowsza, będącym ongiś siedzibą książąt i władców Polski za Władysława I Hermana (1043 - 1102) i Bolesława III Krzywoustego (1085 - 1138). Od 1075 r. Płock był stolicą jednego z najstarszych biskupstw słowiańskich. W przeszłości Płock i Ziemia Płocka dostępowała świętego wyróżnienia. Po niej przed tysiącem lat pielgrzymował wielki apostoł Europy - św. Wojciech (956- 997), w pięć wieków później wyszedł z tej ziemi św. Stanisław Kostka (1550-1568); tu żyli i pracowali święci i blogo-

Święta siostra Faustyna Kowalska (1905-1938), apostołka Bożego Miłosierdzia

sławieni: św. Andrzej Bobola (1591-1657), bł. Honorat Koźmiński (1829-1916), bł. Bolesława Lament (1862-1946), bł. abp A.J. Nowowiejski (1853- 1941), bł. bp Leon Wetmański (1886-1941).

Siostra Faustyna mieszkała w klasztorze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia znanym jako Zakład p.w. Anioła Stróża, przy Starym Rynku 14 -18 oraz w Białej niedaleko Płocka.

W płockim zakonie pracowała w kuchni, w piekarni, w ogrodzie i w sklepie. Pobyt s. Faustyny w Płocku miał wielkie znaczenie w Jej życiu, jak również dla początku kultu obrazu - ikony Pana Jezusa Miłosiernego w Kościele Powszechnym. Właśnie tu w Płocku w klasztorze przy Starym Rynku, s. Faustyna miała pierwsze objawienie Pana Jezusa, który przekazał Jej orędzie o Bożym Miłosierdziu. Przez nią na nowo w XX wieku przypomniał Jezus Chrystus prawdę o miłosierdziu Bożym i przekazał nowe formy Jego orędzia: "Pisz, i mów duszom o tym wielkim Miłosierdziu Moim, bo blisko jest dzień straszliwy, dzień Mojej sprawiedliwości" (Dz.

Sluga Boży ks. prof. Michał Sopoćko (1888-1975), apostoł Bożego Miłosierdzia

965)² i dalej "Nie zazna ludzkość spokoju, dopóki nie zwróci się do źródła Miłosierdzia Mojego" (Dz.699)³.

Słowa Pana Jezusa powiedziane s. Faustynie siedemdziesiąt lat temu - 22 lutego 1931 r. w Płocku: "Wieczorem, kiedy byłam w celi, ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedna ręka wzniesiona do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie, jeden czerwony, a drugi biały. W milczeniu wpatrywałam się w Pana, dusza moja była przejęta bojaźnią, ale i radością wielką. Po chwili powiedział mi Jezus: wymaluj obraz według rysunku który widzisz z podpisem: Jezu, ufam Tobie. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie".(Dz. 47)⁴.

"Obiecuję, że dusza która czcić będzie ten obraz, nie zginie. Obiecuję także już tu na ziemi zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci. Ja sam bronić będę jako swej chwały" (Dz. 48)⁵.

"Kiedy o tym powiedziałam spowiednikowi, otrzymałam taką odpowiedź, że to się tyczy duszy twojej. Mówi mi tak: maluj obraz Boży w duszy swojej. Kiedy odeszłam od konfesjonatu usłyszałam znowu takie słowa. Mój obraz w duszy twojej jest. Ja pragnę, aby było Miłosierdzia święto. Chcę, aby ten obraz, kiedy wymalujesz pędzlem, żeby był uroczystie poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być Świętem Miłosierdzia" (Dz. 49)⁶.

"Pragnę, ażeby kapłani głosili to wielkie Miłosierdzie Moje względem dusz grzesznych. Niech się nie lęka zbliżyć do mnie grzesznik. Pałam mnie płomieniem Miłosierdzia, chcę je wylać na dusze ludzkie. Skarzył się Jezus do mnie tymi słowami: Nieufność dusz rozdziera wnętrze Moje. Jeszcze więcej Mnie boli nieufność

duszy wybranej, pomimo niewyczerpanej miłości Mojej - niedowierzają Mi, nawet śmierć Moja nie wystarcza im. Biada duszy, która ich nadużyje." (Dz. 50)⁷.

"Kiedy o tym powiedziałam Matce Przełożonej, że Bóg tego żąda ode mnie, odpowiedziała mi Matka Przełożona, żeby Jezus dał wyraźniej poznać przez jakiś znak. Kiedy prosiłam Pana Jezusa o jakiś znak na świadectwo, iż prawdziwie Ty jesteś Bóg i Pan mój i od Ciebie pochodzą te żądania, na to usłyszałam taki głos wewnętrzny: dam poznać Przełożonym przez łaski których udzielię przez ten obraz" (Dz. 51)⁸.

Jezu, ufam Tobie!

Pierwszy obraz "Pana Jezusa Miłosiernego" pędzla Eugeniusza Kazimirowskiego (z 1934 r.)

"Kiedy byłam wysłana na kurację do domu plockiego, miałam szczęście ubierać kaplicę kwiatami. Było to na Białej. Siostra Tekla nie zawsze miała czas, a więc często sama ubierałam kapliczkę. W pewnym dniu nazywałam najpiękniejszych róż, aby ubierać pokój pewnej osobie. Kiedy się zbliżałam do ganku, ujrzałam Pana Jezusa stojącego w tym ganku, który mnie zapytał łaskawie: - córko Moja, komu niesiesz te kwiaty? Milczenie moje było odpowiedzią dla Pana, ponieważ w tej chwili poznałam, że miałam bardzo subtelne przywiązanie do tej osoby, którego przedtem nie dostrzegałam. Natomiast Jezus znikł. W tej chwili rzuciłam te kwiaty na ziemię i poszłam przed Najświętszy Sakrament z sercem przepelnionym wdzięcznością za tę łaskę poznania siebie. O Boskie Słońce, przy Twych promieniach dusza widzi najmniejsze pyłki, które Tobie się nie podobają". (Dz. 71)⁹.

Prośba Pana Jezusa skierowana do s. Faustyny, była ponad jej możliwości, praktycznie nie do zrealizowania - nie posiadała zdolności malarskich, była siostrą z drugiego chóru (szara pracownica). Siostra Faustyna z wielkim bólem zwracała się do Pana Jezusa, aby zwolnił ją z realizowania tego posłannictwa, które jest ponad jej siły i możliwości.

Objawienie Pana Jezusa s. Faustynie jest wielkim mistycznym wydarzeniem w Kościele Katolickim - związanym z Bożym Miłosierdziem i kultem ikony Pana Jezusa z podpisem "Jezu, ufam Tobie". Dla plockzan jest to ważny wyróżnik, że siostra Faustyna, otrzymała to

JEZU,

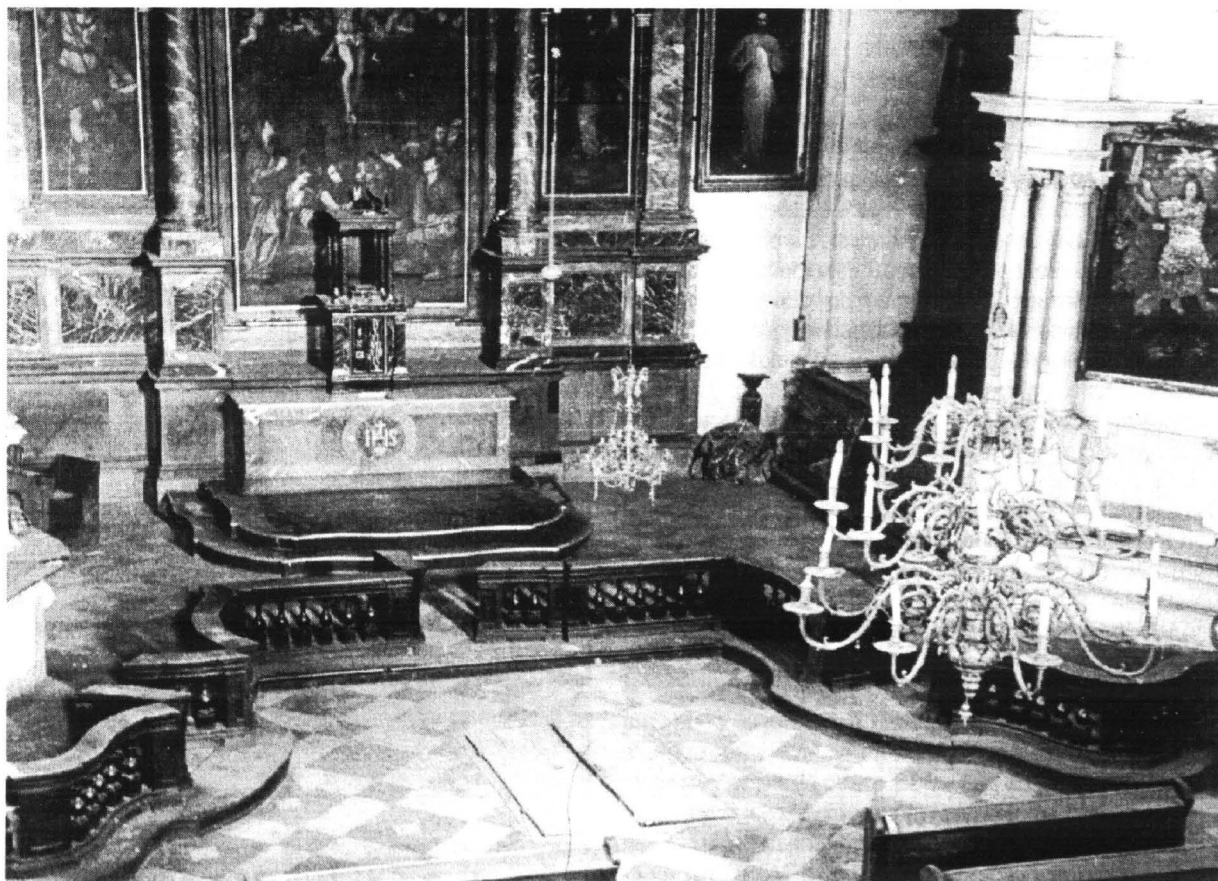
UFAM

TOBIE!

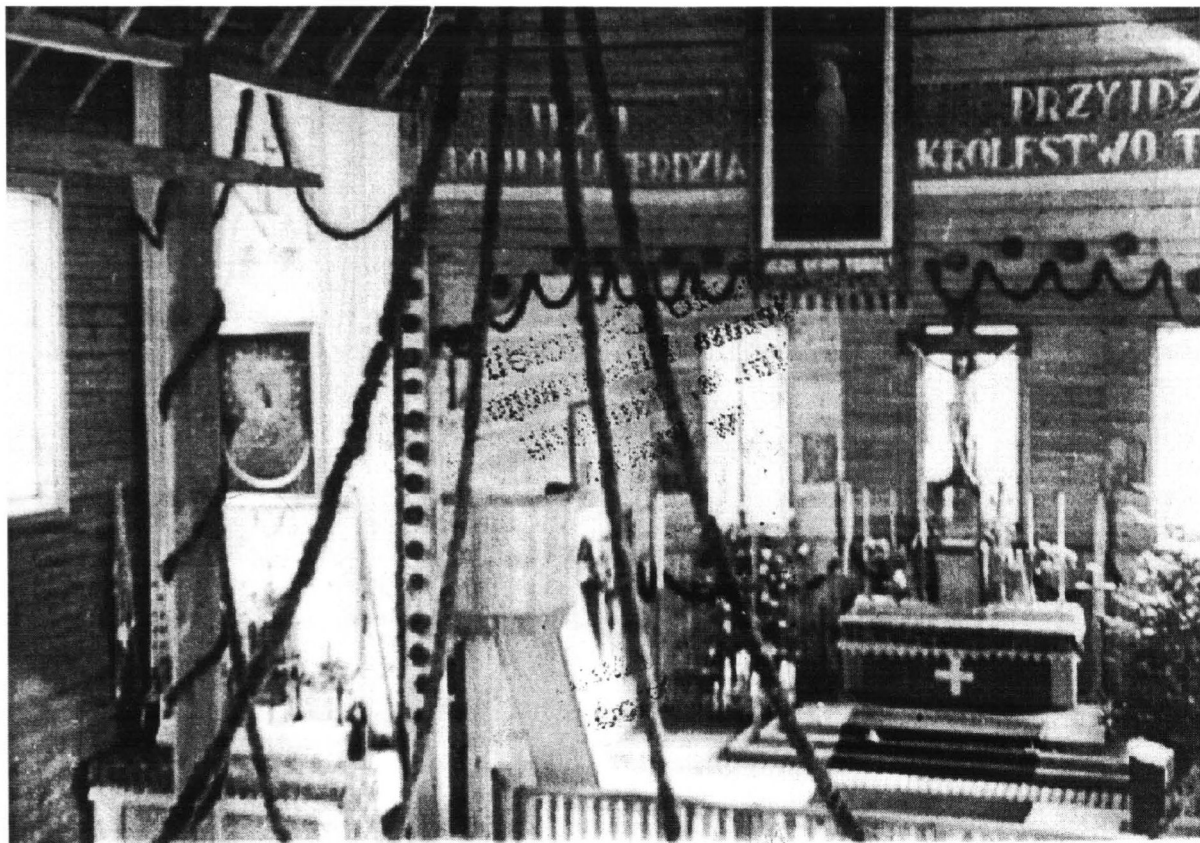
MIŁOSIERDZIE BOŻE

KS. DR MICHAŁ SPOCKO

Okładka książki: Ks. Michał Sopoćko - "Miłosierdzie Boże", Wilno 1936. Fot. W. Kowalski

Wilno - kościół p.w. św. Michała, w którym w latach 1937 - 1950 wisił pierwszy obraz Pana Jezusa Miłosiernego

Białoruś - Nowa Ruda, kościół parafialny ks. J. Grasicwicza, w którym w latach 1956-1986 wisiał pierwszy obraz Pana Jezusa Miłosiernego

wielkie postannictwo głoszenia orędzia o Bożym Miłosierdziu i namalowaniu ikony - właśnie tu w Płocku.

W swojej korespondencji z pobytu w Płocku s. Faustyna nie wspomina o objawieniach np. w liście z dnia 2 sierpnia 1932 r. do siostry Ludwiki, w którym pisze, m.in.: "A co do cierpień, to kochanej siostrze wytłumaczę, jak obecnie rozumiem cierpienie: jak przemysłowiec ubiega się za monetą, tak my zakonnice powinniśmy się ubiegać za monetą cierpienia i te drobne nasze codzienne cierpienia łączyć z cierpieniami Jezusa Chrystusa, a z powodu tego złączenia moneta nasza nabiera nieskończonej wartości, tak, że możemy za nią kupić dusze nieśmiertelne, dusze biednych grzeszników. O siostruś droga. Starajmy się zrobić przyjemność Panu Jezusowi, a więc tym, jeśli przyprowadzimy wiele dusz do Jego stóp świętych.

Dobłą rzeczą jest, abyśmy modlitwą swoją obejmowały świat cały, ale obowiązkiem naszym jest gorąco modlić się za nasze wychowanki, za te dusze, które Bóg naszej pieczy powierzył, a wiemy o tym dobrze, że one tak bardzo potrzebują modlitwy...."¹⁰.

W listopadzie 1932 r. s. Maria Faustyna opuściła na zawsze Płock.

Po złożeniu ślubów wieczystych 1 maja 1933 r. w Krakowie s. Faustyna została wysłana do domu ZSMBM w Wilnie przy ul. Senatorskiej 25 - 29 (obecnie Gribu). W latach 1933-1936 przebywała w malowniczym mieście położonym na siedmiu wzgórzach, perle północy, mieście licznych kościołów, klasztorów i Ostrej Bramy z cudowną ikoną Matki Bożej Miłosierdzia. W wileńskim domu zakonnym s. Faustyna pracowała w

ogrodzie. Opiekunem i kierownikiem duchowym Zgromadzenia w tym czasie był ks. prof. Michał Sopoćko (1888-1975), przyszły opiekun duchowy i spowiednik s. Faustyny, któremu opowiedziała płockie przeżycia duchowe i żądanie Pana Jezusa namalowania obrazu według pierwszego objawienia, z podpisem: "Jezu, ufam Tobie". Ksiądz profesor Michał Sopoćko, stał się wielkim głosicielem Bożego Miłosierdzia - słowem i piórem. Opublikował kilka książek i liczne artykuły; wydrukował kilkaset obrazków - "Jezu, ufam Tobie" z koronką do "Miłosierdzia Bożego" jeszcze za życia s. Faustyny. Właśnie dzięki ks. prof. Michałowi Sopoćce, który zrozumiał s. Faustynę i jej postannictwo otrzymane od Pana Jezusa¹¹.

Wilno - dom "dacza", w którym w latach 1933 - 1936 mieszkała św. Faustyna. Zdjęcie wykonane w październiku 2000 r. Fot. W. J. Kowalski

Z wielkim zaangażowaniem i roztropnością ks. Sopoćko postanowił stopniowo wykonywać prośby s. Faustyny Kowalskiej, skromnej, niewykształconej, apostołki Bożego Miłosierdzia.

Na zlecenie ks. M. Sopoćki artysta malarz Eugeniusz Kazimirowski w czerwcu 1934 r. namalował pierwszy obraz - "Bożego Miłosierdzia" z podpisem: "Jezu, ufam Tobie" wg objawienia z Płocka i osobistych wskazań s. Faustyny.

Siostra Faustyna w "Dzienniczku" zapisała: "W pewnej chwili kiedy byłam u tego malarza, który maluje ten obraz i zobaczyłam, że nie jest tak piękny, jakim jest Jezus - zasmuciłam się tym bardzo, jednak ukryłam to w swoim sercu głęboko". (Dz. 313)¹².

W niedzielę przewodnią 1935 r. obraz ten został pokazany po raz pierwszy wiernym w Ostrej Bramie obok cudownej ikony Matki Bożej Miłosierdzia¹³.

"W dniu 26 kwietnia (piątek) 1935 r. kiedy byłam w Ostrej Bramie w czasie trwania tych uroczystości podczas, których obraz ten został wystawiony, byłam na kazaniu, które mówił mój spowiednik (ks. M. Sopoćko), kazanie to było o Miłosierdziu Bożym, było pierwsze, czego żądał tak dawno Pan Jezus. (...) Wtem usłyszałam te słowa: tyś świadkiem miłosierdzia Mego, na wieki stać będziesz przed tronem Moim jako żywy świadek miłosierdzia Mego" (Dz. 417)¹⁴.

W Wilnie w 1936 r. wyszła drukiem pierwsza książka o objawieniu autorstwa ks. Michała Sopoćki pt. - "Miłosierdzie Boże - Jezu, ufam Tobie". Na okładce tej książki znajduje się kolorowa reprodukcja obrazu - "Jezusa Miłosiernego"¹⁵.

4 kwietnia 1937 r. za zgodą abp. Romualda Jabrzykowskiego, ks. Michał Sopoćko osobiście poświęcił i zawiesił pierwszy obraz "Boże Miłosierdzie" - ("Jezusa Miłosiernego") obok głównego ołtarza w kościele p.w. św. Michała w Wilnie.

Po akceptacji wileńskiego arcybiskupa Jabrzykowskiego - obraz ten publicznie był czczony przez wiernych, o co nalegał Pan Jezus. Obraz ten przez dwa lata (1935-1937) schowany był w ciemnym korytarzu klasztoru sióstr Benedyktynek. Klasztor ten znajdował się przy kościele św. Michała. Ks. Michał Sopoćko publikował liczne artykuły, w których pisał, m.in.: "Symbo-

Autor w rozmowie z s. Beatą Piekut, która pokazuje rękopisy "Dzienniczka", różniane i dowód osobisty s. Faustyny, przechowywany w klasztorze ZSMBM w Krakowie - Łagiewnikach

Obraz - "Chrystusa Miłosiernego" pędzla L. Śleńdzińskiego (z 1954 r.), który znajduje się u Księży Jezuitów w Kaliszu

lem miłosierdzia Bożego, które wciąż okazuje nam Pan Bóg w sakramencie chrztu i pokuty, jest woda i krew, które wypłynęły po śmierci Pana Jezusa z boku, przebitego włócznią. Pewna osoba namalowała obraz Miłosierdzia Bożego, przedstawiający Chrystusa Pana w postawie idącej, który prawą ręką błogosławi, a lewą dotyka szatę w okolicy serca. Spod szaty buchają dwa promienie: biały - na lewo, a czerwony - na prawo; promień biały ma wyobrażać wodę, a czerwony krew: w zestawieniu z sakramentami - biały ma symbolizować chrzest, a czerwony - sakrament pokuty..." Artykuł ten został wzbogacony ilustracją pierwszego obrazu z podpisem "Jezu, ufam Tobie"¹⁶.

Siostra Maria Faustyna Kowalska zmarła w opinii świętości 5 października 1938 r. w klasztorze w Łagiewnikach k. Krakowa. Doczesne szczątki s. Faustyny obecnie znajdują się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie i w licznych relikwiarzach: kościołach, sanktuariach, kaplicach i różnych zakonach w Polsce, Europie i świata.

Ksiądz Józef Andrasz, spowiednik siostry Faustyny z czasów krakowskich, w "Wiadomościach Duszpasterskich" w roku 1948 pisał: "W kraju naszym szerzy się od czasów wojny dość silnie nabożeństwo do Miłosierdzia

Bożego w nowej postaci. Otóż wszystkim jego zwolennikom sprawiło papieskie Radio Watykańskie miłą niespodziankę.

27 lutego b.r. (1948 r.) słyszeliśmy z tak dostojnego miejsca treściwy rys życia naszej rodaczki świętoblivej s. Faustyny ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia (popularnie siostry Magdalenki). Następnie opis prywatnych objawień, w których Pan Jezus zażądał od niej namalowania nowego obrazu: Zbawiciel idzie poprzez naszą ziemię w jasnej tunice bez płaszcza; lewą ręką uchyla szatę w okolicy serca, skąd tryskają dwa promienie białej (biały) i czerwony; prawa ręka uniesiona ku górze błogosławi; pod obrazem napis: Jezu, ufam Tobie.

Radio podało do wiadomości wielkie obietnice dla czcicieli Miłosierdzia Bożego i życzenie Zbawiciela, by w Niedzielę Przewodnią zostało ustanowione specjalne święto. Wspomniano również o nowennie do Miłosierdzia Bożego, ułożonej przez świętoblivą s. Faustynę, którą nazwano apostołką tegoż nabożeństwa.

Dodajmy, że to prastare nabożeństwo w nowej postaci swojej na ziemiach Polski nie tylko nie słabnie, ale coraz silniej się rozszerza po miastach, a nawet niektórych wioskach. W samym Krakowie do 20 kościołów i kaplic posiada nowy obraz Miłosierdnego Zbawiciela. W Poznaniu Księża Pallotyni budują wspaniałą kościół pod tymże wezwaniem. Powstało już nowe Zgromadzenie Służebnic Miłosierdzia Bożego (Myślibórz, woj. szczecińskie). W Ameryce szerzą je nie tylko Siostry dwóch różnych Zgromadzeń, ale przede wszystkim OO. Marianie, którzy wydali 100 000 broszur po angielsku i 50 000 po polsku, zawierających krótką wiadomość o s. Faustynie, nowennę, koronkę i litanie do Miłosierdzia Bożego jej układu. Ponadto piękne kolorowe obrazy i obrazki. Przygotowują również dla społeczeństwa amerykańskiego przekład broszury O. J. Andrasza T.J.: "Miłosierdzie Boże, ufamy Tobie".

Oby ludzkość zamiast w krwawej wojnie poszukała dla siebie ratunku w Miłosierdziu Bożym¹⁷.

Od księdza prałata Józefa Grasewicza (1903 - 2000), współpracownika ks. prof. Michała Sopoćki w rozwijaniu kultu Bożego Miłosierdzia w Wilnie i Grodnie - otrzymałem 24 września 1991 r. w Grodnie publikację, w której autor pisze, m. in.: "Oto został namalowany na życzenie Jezusa, wyrażone s. Faustynie, obraz Miłosierdzia Bożego, który z obrazem Matki Boskiej Ostrobramskiej ma przedziwną wspólnotę. Nie tylko, dlatego, że tytuły tych obrazów są podobne, nie tylko dlatego, że obraz Miłosierdzia Bożego pierwszy raz został wystawiony uroczystie na krążanku obok kaplicy na kongresie Eucharystycznym w Wilnie. Ale przede wszystkim dla tego, że bardzo podobne są symbole tych obrazów.(...)

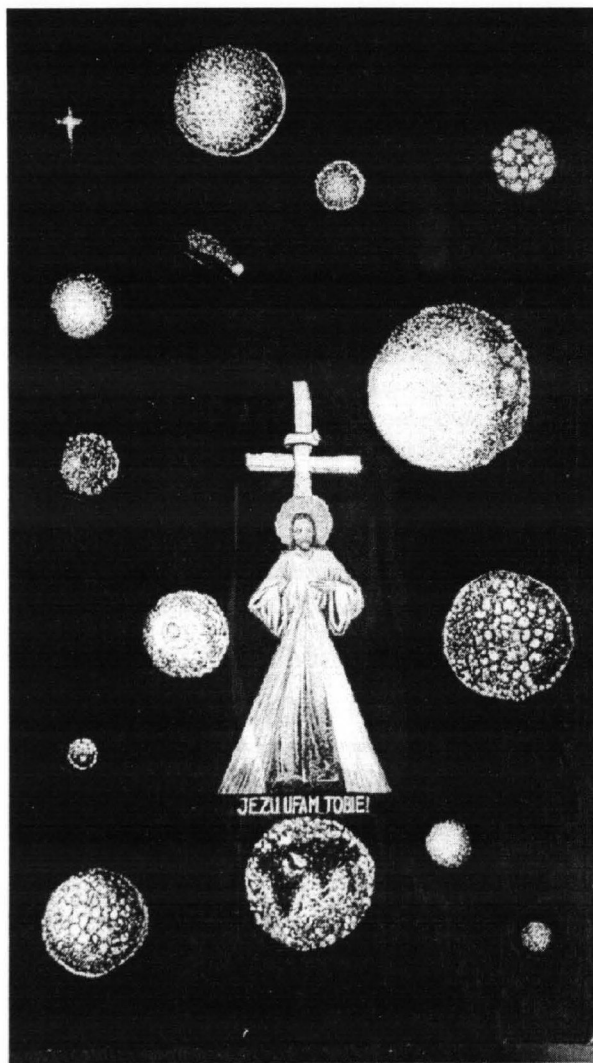
Gdy obraz Jezusa Miłosierdnego był pierwszy raz ukazany publicznie, umieszczony obok kaplicy Matki Boskiej - i ksiądz Sopoćko, apostoł Miłosierdzia Bożego mówił kazanie w Ostrej Bramie - to jak pisze w swym "Dzienniczku" s. Faustyna, że widziała ona, jak wytryskały promienie z obrazu Jezusa Miłosierdnego i z obrazu Matki Miłosierdzia i że te promienie łączyły się ze sobą. To właśnie jakby na podkreślenie ich wspólnoty. Każąc namalować obraz Pan Jezus dyktował wszystkie jego szczegóły. W czasie malowania obrazu przez Kazimirowskiego. sio-

stra Faustyna co dwa tygodnie przychodziła do malarza, żeby kontrolować, czy malarz ściśle trzyma się wskazówek podanych przez Jezusa. Dlatego każdy szczegół tego obrazu jest ważny. Mówi On o tym, jak Pan Jezus chciał przez te znaki czyli symbole obrazu przedstawić swoje pragnienia"¹⁸.

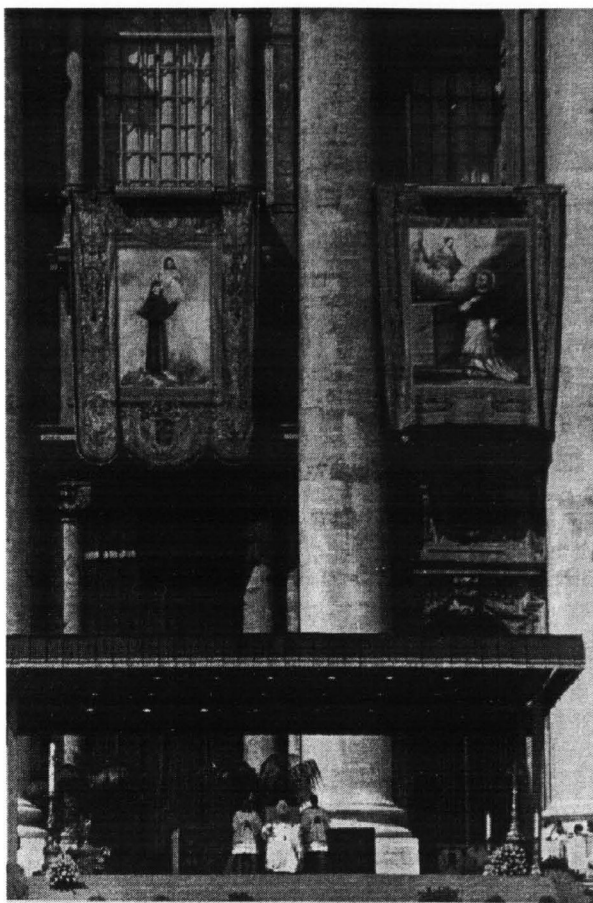
W 1956 r. ks. Józef Grasewicz po powrocie z zesłania z Syberii zwrócił się do ks. Ellerta, proboszcza kościoła św. Ducha w Wilnie o przekazanie obrazu z podpisem - "Jezu, ufam Tobie" - (Boże Miłosierdzie). Ks. Józef Grasewicz, apostoł Bożego Miłosierdzia otrzymał ten obraz i wywiózł do swojej parafii w Nowej Rudzie, około 30 km od Grodna (Białoruś).

6 marca 1959 r. Stolica Apostolska opublikowała "Notificazione". Podaje się do wiadomości, że Najwyższa Kongregacja Św. Oficjum, zbadawszy wizję i objawienia przypisywane siostrze Faustynie Kowalskiej ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, zmarłej w 1938 r. blisko Krakowa, ustaliła, co następuje:

1. rozszerzanie obrazów i pism przedstawiających nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w formie proponowanej przez siostrę Faustynę winno być zakazane.

Grafika Wiesława J. Kowalskiego - "Boże Miłosierdzie dla całego świata"
Fot. W. Kowalski

Watykan, 18 kwietnia 1993 r. - beatyfikacja Sługi Bożej s. Faustyny Kowalskiej. Fot. W.J. Kowalski

2. sprawę usunięcia wspomnianych obrazów, które ewentualnie już zostały wystawione dla kultu, powierza się roztropności księży Biskupów "Dal Palazzo del S. Offizio, 6 marzo, 1959. (-) Ugo Oflaherty, Notaro"¹⁹. Zakaz trwał dwadzieścia lat - został odwołany 15 września 1978 r. przez Świętą Kongregację w Rzymie.

20 września 1967 r. kardynał Karol Wojtyła zakończył sesją proces informacyjny, a 31 stycznia 1968 r. dekretem Świętej Kongregacji do Spraw Świętych został otwarty proces beatyfikacyjny Sługi Bożej s. Faustyny Kowalskiej, sekretarki Pana Jezusa.

W 1986 r. pierwszy obraz "Jezusa Miłosiernego" został w tajemnicy wywieziony z Nowej Rudy do Wilna. Po wykonaniu konserwacji obrazu i nowej barokowej ramy (z pięknie rzeźbionymi łukami) - od 1987 r. ikona Miłosierdzia Bożego z podpisem - "Jezu, ufam Tobie" znajduje się w bocznym ołtarzu w polskim barokowym kościele (dominikańskim) p.w. św. Ducha w Wilnie²⁰.

Na prośbę Sióstr w roku 1943 art. mal. Stanisław Kaczor - Batowski namalował we Lwowie dwa obrazy - "Jezusa Miłosiernego", jeden wisiał w kaplicy Zgromadzenia w Warszawie przy ul. Żytniej 3-9 i w czasie Powstania Warszawskiego obraz uległ zniszczeniu; drugi znajduje się w kościele parafialnym p.w. Miłosierdzia Bożego w Krakowie przy ul. Smoleńsk.

Na świecie znany jest obraz - "Jezusa Miłosiernego", który namalował w 1943 r. artysta malarz Adolf Hyła z Krakowa jako wotum dziękczynne, który znajduje się

w bocznym ołtarzu Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach - (klasztor św. Faustyny w którym zmarła 5 października 1938 r. i została pochowana na przyklasztornym cmentarzu).

Obok pierwszego obrazu E. Kazimirowskiego, który malował pod dyktando s. Faustyny, powstał drugi obraz prof. art. mal. Ludomira Śleńdzińskiego według wskazań Sługi Bożego ks. prof. Michała Sopoćki.

W piśmie Biskupa Przemyskiego nr L.3967/54 z dnia 6 października 1954 r. "Do Przewielebnego ks. dra Michała Sopoćki, profesora Seminarium Duchownego w Białymstoku.

Na życzenie Komisji Głównej Episkopatu zawiadamiam Przewielebnego Księdza Profesora uprzejmie, że zdaniem Komisji Głównej nowy obraz Pana Jezusa Miłosiernego, wykonany przez Pana profesora Ludomira Śleńdzińskiego, mogą J.E. księży Biskupi i dopuścić, o ile zechcą.

Ksiądz Franciszek Barda Bp (podpis nieczytelny)"²¹.

Protokół zebrania Komisji do oceny obrazu Chrystusa Pana namalowanego przez prof. Ludomira Śleńdzińskiego - Rektora Politechniki w Krakowie.

Skład komisji:

- 1/ J.E. biskup Stanisław Rospond,
- 2/ ks. dr Tadeusz Kruszyński,
- 3/ dr Adam Bochnak,
- 4/ ks. Kazimierz Figlewicz.

Opis obrazu: obraz przedstawia Zbawiciela w momencie ukazania się Jego Apostołom w dniu Zmartwychwstania wieczorem ze słowami "Pokój Wam" i ustanowienie Sakramentu Pokuty (Jan 20,19) Chrystus wchodzi przez drzwi zamknięte w białej szacie, przepasanej pasem, prawą ręką błogosławi a lewą uchyla szatę w okolicy Serca (niewidzialnego) skąd wychodzą promienie (biały i czerwony) w różnych kierunkach. Promienie te symbolizują krew i wodę, jakie wypłynęły z boku Zbawiciela przy otwarciu go na krzyżu włócznią. O krwi i wodzie mówi liturgia Niedzieli Przewodniej (Vidi aqnam..T, trzej są, którzy świadectwo dają na ziemi; duch, woda i krew - lekcja). Ojcowie Kościoła i pisarze Kościoła z pierwszych wieków chrześcijaństwa w tej wodzie i krwi widzą symbol rodzącego się z boku Chrystusa Kościoła z Sakramentami oczyszczającymi duszę (Chrzest i Pokuta, których symbolem jest woda

Watykan, 30 kwietnia 2000 r. - kanonizacja bł. s. Faustyny przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Fot. ks. J. Augustynowicz

7 czerwca 1991 r. - Płock odwiedził Ojciec Święty Jan Paweł II, Ołtarz polowy wg projektu ks. A. Kondrackiego, z obrazem "Pana Jezusa Miłosiernego" pędzla E. Plewy-Hoffmann (z 1991 r.)

życiodajna). Sakrament ołtarza których symbolem jest krew. Toteż obraz ten można uważać za poglądowy komentarz liturgii Niedzieli Przewodniej.

Ocena obrazu: a/ pod względem artystycznym obraz stoi na poziomie wysokim i nie budzi żadnych zastrzeżeń,

b/ pod względem dogmatycznym jest zgodny z nauką i przepisami Kościoła

c/ pod względem liturgicznym odpowiada wymaganiom i nawiązuje do liturgii Niedzieli Przewodniej oraz nie budzi wątpliwości, które nasuwają dotychczasowe tego typu obrazy.

Na tym protokół po przeczytaniu podpisali. Kraków 2 września 1954 r"²².

W czasie IV pielgrzymki do Ojczyzny 7 czerwca 1991 r. Ojciec Święty Jan Paweł II odwiedził Płock, który przed zakończeniem Mszy św. powiedział, m.in.: "Ale trzeba pamiętać o siostrze Faustynie. Posłannictwo Miłosierdzia Bożego miało swój czas, był to czas straszliwej II wojny, straszliwej pod wielu względami, była to jakaś ostateczna eskalacja zła na naszym kontynencie. Na ten czas Bóg przygotował posłannictwo Bożego Miłosierdzia, którego świadkiem i rzecznikiem stała ta prosta córka polskiej ziemi"²³.

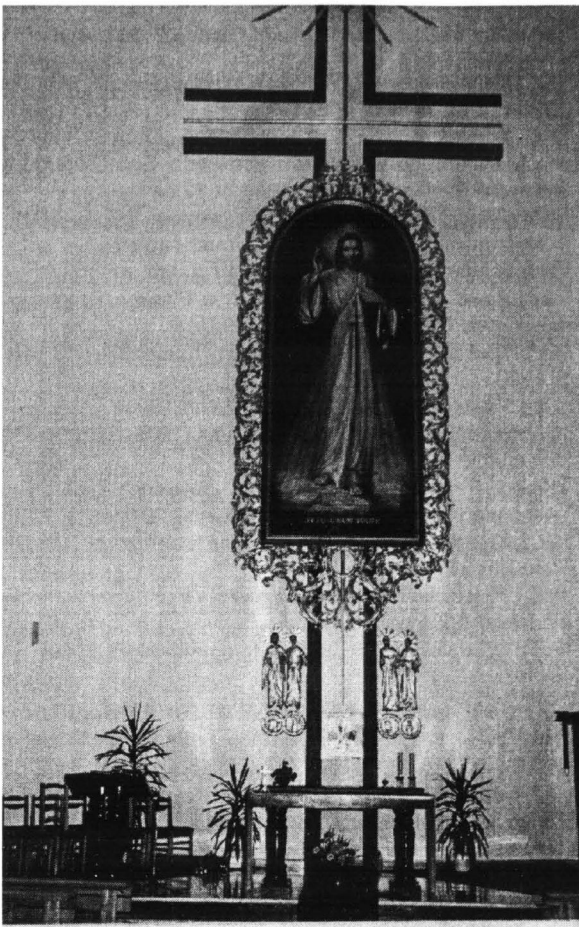
W ołtarzu papieskim górował największy na świecie obraz "Jezusa Miłosiernego" (5 m x 2,2 m), który namalowała art. mal. Elżbieta Plewa-Hoffmann z Torunia. Obecnie obraz ten znajduje się w ołtarzu głównym w nowo konsekrowanym kościele parafialnym p.w. Bożego Miłosierdzia w Płocku.

18 kwietnia 1993 r. w Watykanie Jan Paweł II, wielki pielgrzym świata wpisał Sługę Bożą s. Faustynę do grona błogosławionych. W książce, którą otrzymałem w Waty-

kanie z okazji kanonizacji Stanisława Kazimierczyka (1433- 1489) i beatyfikacji Ludwika da Casoria (1814-1885), Paula Montal Fornes (1799-1889), Marii Angeli Truszkowskiej (1825-1899) i s. Faustyny Kowalskiej (1905-1938) jest napisane, m.in.: "Głos powołania s. Faustyna Kowalska (1905-1938) - odczuwała w swej duszy już od siódmego roku życia, ale wobec braku zgody rodziców na wstąpienie do klasztoru, próbowała go w sobie zagłuszyć. Przynaglana jednak wizją cierpiącego Chrystusa wyjechała do Warszawy i tam 1 sierpnia 1925 r. wstąpiła do ZSMBM. W zakonie, jako s. Maria Faustyna, przeżyła trzynaście lat, pełniąc obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtianki w wielu domach zgromadzenia, najdłużej w Płocku, Wilnie i Krakowie.

Na zewnątrz nic nie zdradzało jej niezwykle bogatego życia mistycznego. Gorliwie spełniała wszystkie prace, wiernie zachowywała reguły zakonne, była skąpiona, milcząca, a przy tym naturalna, pogodna, pełna życzliwości i bezinteresownej miłości. Jej życie na pozór bardzo zwyczajne, monotonne i szare, kryło w sobie nadzwyczajną głębię zjednoczenia z Bogiem. Lata jej zakonnego życia obfitowały w nadzwyczajne łaski: objawienia, wizje, ukryte stygmaty, uczestnictwo w męce Pańskiej, dar bilokacji, czytania w duszach ludzkich, prorocтва czy rzadko spotykany dar mistycznych zrękwonin i zaślubin. Żywy kontakt z Bogiem, Matką Najświętszą, aniołami, świętymi, duszami czyśćcowymi - cały świat nadprzyrodzony był dla niej nie mniej realny i rzeczywisty niż ten, który dostrzegała zmysłami.

Tej prostej, mężnej, pokornej i bezgranicznie ufającej Bogu zakonnicy powierzył Pan Jezus specjalną misję. "Dziś - powiedział - wysyłam cię do całej ludz-

Największy obraz na świecie "Pana Jezusa Miłosiernego" (5m x 2,2m) namalowała art. mal. Elżbieta Plewa-Hoffmann z Torunia. Znajduje się w ołtarzu głównym w kościele parafialnym p.w. Bożego Miłosierdzia w Płocku. Fot. W.J. Kowalski

kości z moim miłosierdziem. Nie chcę karać, ale pragnę ją uleczyć, przytulić do swego miłosiernego serca"²⁴.

W 1993 r. Jan Paweł II odwiedził Litwę, podczas której nawiedził kościół św. Ducha w Wilnie. Ojciec Święty modlił się wspólnie z Rodakami z Kresów Wschodnich przed ikoną "Jezusa Miłosiernego"²⁵.

Z okazji 60. rocznicy śmierci bł. s. Faustyny - 30 czerwca 1998 r. w sali wystawowej Działu Zbiorów Specjalnych Biblioteki im. Zielińskich Towarzystwa Naukowego Płockiego przez trzy miesiące czynna była wystawa "Błogosławiona siostra Faustyna Kowalska (1905-1938)" ze zbiorów autora artykułu, który pokazał własne zbiory, m.in.: książki, fotografie obrazów "Jezusa Miłosiernego" z polskich kościołów, kolekcję drukowanych obrazków z podpisem "Jezu, ufam Tobie" z całego świata, poza tym liczne druki ulotne²⁶.

W Księdze Pamiątkowej Działu Zbiorów Specjalnych Biblioteki im. Zielińskich wśród licznych wpisów znalazł się wpis prof. dr Ludmiły Roszko (1913 - 2000) z Torunia: "Gratuluję Autorowi wystawy p. Wiesławowi Kowalskiemu, niestrudzonemu zbieraczowi dokumentacji dotyczący Kultu Miłosierdzia Bożego, gratuluję - pięknie i starannie przygotowanej ekspozycji opracowanych materiałów i fotografii, niekiedy zupełnie unikalnych. Jak np. fot. wnętrza kościoła św. Michała w Wilnie, burzone i zdewastowane

w latach 50. tych, którego rektorem był przed wojną Sługa Boży ks. Michał Sopoćko i w którym po raz pierwszy zawieszony został obraz Miłosierdzia Bożego (widoczny na fotografii)"²⁷.

Kanonizacja bł. Siostry Faustyny Kowalskiej odbyła się 30 kwietnia 2000 w Roku Wielkiego Jubileuszu, w święto miłosierdzia Bożego w Watykanie ustanowione przez Ojca Świętego Jana Pawła II, który na zakończenie Mszy św. kanonizacyjnej, w czasie rozważań przed modlitwą "Regina caeli" powiedział, m.in.: "Serdecznie pozdrawiam wszystkich pielgrzymów przybyłych z Polski oraz wszystkich czcicieli Bożego Miłosierdzia. Opatrzność Boża związała życie św. siostry Faustyny z Warszawą, Płockiem, Wilnem i Krakowem. Wspominam dziś te miasta, którym nowa święta patronuje, zawierając ich mieszkańcom szczególną troskę o apostołstwo Bożego Miłosierdzia"²⁸.

W Płocku - na Mszy św. dziękczynnej w dniu kanonizacji bł. s. Faustyny, biskup płocki prof. dr hab. Stanisław Wielgus, podziękował Bogu i Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II za naszą pierwszą polską świętą s. Faustynę Kowalską oraz ustanowił dekretem kaplicę Bożego Miłosierdzia w Płocku przy Starym Rynku 14-18, Sanktuarium Diecezjalnym Miłosierdzia Bożego, a ks. kan. Mieczysława Ochtyrę rektorem tego Sanktuarium, w którym znajdują się relikwie św. Faustyny²⁹.

W 70 rocznicę pierwszego objawienia Pana Jezusa s. Faustynie - 22 lutego 2001 r. w płockim Sanktuarium Bożego Miłosierdzia odbyły się uroczystości. Biskup płocki Stanisław Wielgus odprawił Mszę św. w wygłosił do licznie zgromadzonych płocczan kazanie. W homilii Biskup Płocki powiedział, m. in.: "Przeżywamy dzisiaj naprawdę wielki dzień. O tej porze dnia 70 lat temu św. Faustyna otrzymała swoje pierwsze objawienie. Otrzymała je nie dla siebie, otrzymała je od Jezusa Chrystusa po to, by przekazać Jego słowa. Jego życzenia siostram i braciom, całemu światu.

Zastanawiamy się, dlaczego Pan Bóg wybrał ten czas, dlaczego wybrał to miejsce, dlaczego wybrał to miasto na początek tych jakże ważnych dla świata objawień św. Faustyny. Możemy się tylko domyślać, ale na pewno plany Opatrzności były związane z Płockiem. Na pewno przez fakt, że objawienia nastąpiły tutaj - Jezus chciał okazać szczególną łaskę temu miastu i tym ludziom, wszystkim, którzy tu mieszkali, mieszkają i którzy mieszkać będą(...)"³⁰.

Płock - miasto pierwszego objawienia Pana Jezusa, w którym znajdują się trzy obrazy poświęcone przez Ojca Świętego Jana Pawła II w czasie pobytu w Płocku. Pierwszy obraz - "Jezusa Miłosiernego", który nawiedził wszystkie parafie i zakony w Diecezji Płockiej znajduje się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Płocku przy Starym Rynku 14-18; drugi obraz znajduje się w Niższym Seminarium Duchownym w Sikorzu; trzeci największy obraz na świecie znajduje się w ołtarzu głównym w kościele parafialnym p.w. Bożego Miłosierdzia w Płocku przy ul. Górnej³¹.

Płock - miasto szczególne, pierwszego objawienia - dziś odwiedzają liczne pielgrzymki, wycieczki, turyści z kraju, Europy i ze świata.

- ¹ Aktu chrztu Heleny Kowalskiej (odpis - arch. autora)
² M. Faustyna Kowalska: "Dzienniczek - Miłosierdzie Boże w duszy mojej". Warszawa 1993 (Dz.965)
³ Tamże: (Dz.699)
⁴ Tamże: (Dz.47)
⁵ Tamże: (Dz. 48)
⁶ Tamże: (Dz.49)
⁷ Tamże: (Dz.50)
⁸ Tamże: (Dz. 51)
⁹ Tamże: (Dz. 71)
¹⁰ Listy s. Faustyny i ks. Sopoćki w: Miłosierny Boże - ufamy Tobie, (cz. II). Wybór i opracowanie W. J. Kowalski. Płock -1993
¹¹ Sługa Boży ks. prof. M. Sopoćko - realizator dzieła Miłosierdzia Bożego, Białystok 1994
¹² Tamże: (Dz. 313)
¹³ Obraz w Ostrej Bramie w: W. J. Kowalski - "Z Jezusem Miłosiernym". Płock 1992
¹⁴ Tamże: (Dz. 417)
¹⁵ Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże, Wilno - 1936
¹⁶ Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże, "Tygodnik Katolicki", Wilno - 4 kwietnia 1937 r
¹⁷ Ks. J. Andrasz: Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego, Wiadomości Duszpasterskie, Poznań 1948
¹⁸ Ks. Józef Grasewicz "Przyjdź Królestwo Twoje" , Grodno - 1990 r. (mps w arch. autora)
¹⁹ Ks. Jezusek: Kult Miłosierdzia Bożego i Obrazu Pana Jezusa Miłosiernego w świetle wypowiedzi Św. Oficjum, w: MiesięcznikPasterski Płocki - 1959 nr 12
²⁰ Kościół św. Ducha w Wilnie. Przewodnik. Wilno - 2000
²¹ Odpis pisma z dnia 6 X 1954 r. (arch. autora)
²² Odpis protokołu z dnia 2 IX 1954 r. (arch. autora)
²³ Jan Paweł II - 7 czerwca 1991 r. w Płocku. "Pragnę pozdrowić całe Mazowsze..." Płock -1991
²⁴ Beatyfikacja Sługi Bożej S. Faustyny Kowalskiej , 18 kwietnia 1993 r w Watykanie
²⁵ Jan Paweł II na Litwie. Album , Wilno 1994
²⁶ Wystawa "Błogosławiona s. Faustyna (1905-1938)" w TNP (druk ulotny)
²⁷ Księga Pamiątkowa Biblioteki im. Zielińskich TNP
²⁸ Kanonizacja bł. s. Faustyny w Watykanie - 30 kwietnia 2000 r.
²⁹ W.J. Kowalski: Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. "Niedziela 2000 nr 21
³⁰ W. J. Kowalski: 70 lat temu objawił się Pan Jezus w Płocku, "Niedziela" 2001 nr 10
³¹ W J. Kowalski: Płock 2000 w fotografii. Płock 2000.

Bibliografia:

- Bł. A. J. Nowowiejski: Dzieje Instytutu Matki Bożej Miłosierdzia (1818 - 19070), Płock 1908
 S. Faustyna Kowalska: "Dzienniczek - Miłosierdzie Boże w duszy mojej", Warszawa, Kraków 1981
 S. Faustyna Kowalska: Listy - opracowanie krytyczne (mps), Kraków 1973
 Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże - Jezu, ufam Tobie, Wilno 1936
 Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże, Wilno 1936
 Ks. M. Sopoćko: Myśli do kazań o Bożym Miłosierdziu, Przegląd Homiletyczny, 1936 nr 14
 Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże, Słowo, Wilno - 1937 nr 91
 Ks. M. Sopoćko: Idea Miłosierdzia Bożego w liturgii, Misterium Christi, Wilno - 1937 nr 3
 Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże, Tygodnik Katolicki, 1937 nr 14
 Ks. J. Andrasz: Miłosierdzie Boże - ufamy Tobie, Kraków - 1947
 Ks. M. Sopoćko: O święto Najmiłosierniejszego Zbawiciela, Poznań - 1947
 Ks. M. Sopoćko: Miłosierdzie Boże nadzieją ludzkości, 1948
 Ks. J. Woronecki: Tajemnice Miłosierdzia Bożego, Kraków - 1948
 Ks. J. Andrasz: Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego. Wiadomości Duszpasterskie, Poznań - 1948
 Ks. W. Jezusek: Kult do miłosierdzia Bożego i Obrazu Pana Jezusa Miłosiernego w świetle wypowiedzi Św. Oficjum, MiesięcznikPasterski, Płock -1959 nr 12
 Ks. M. Sopoćko: Wielbimy Boga w Jego dziełach (t. I-IV), Paříż - 1967
 O. K. Szafranec: Iskra, Poznań-Warszawa - 1983
 Ks. m. Paszkiewicz: Ks. Michał Sopoćko (1888 - 1975). Białystok 1987
 Ks. J. Grasewicz: Przyjdź królestwo Twoje, Grodno - 1990
 W. J. Kowalski: Bóg jest miłością i miłosierdziem, (druk ulotny - 5 października 1990 r.)
 W. J. Kowalski: Potrzeba nam miłosierdzia Bożego, Humanae Vitae - 1990 nr 7
 W. J. Kowalski: Bóg jest miłością i miłosierdziem, Humanae Vitae - 1990 nr 9
 W. J. Kowalski: Siostra Faustyna, Nowy Tygodnik Płocku - 1991 nr 3
 W. J. Kowalski: "Jezu, ufam Tobie", (druk ulotny - 22 lutego 1991 r.)
 W. J. Kowalski: Siostra M. Faustyna Kowalska i jej "Dzienniczek", Notatki Płockie - 1991 nr 146
 W. J. Kowalski: Pielgrzym świata w Płocku, (druk ulotny - kwiecień 1991 r.)
 W. J. Kowalski: Sługa Boża siostra Faustyna, (druk ulotny - czerwiec 1991 r.)
 W. J. Kowalski: IV pielgrzymka Jana Pawła II do Polski, (druk ulotny - czerwiec 1991 r.)
 Jan Paweł II: Pozdrowienie zgromadzonych przed zakończeniem Mszy św., L'Osservatore Romano, 1991 nr 1-9 (wyd. polskie)
 W. J. Kowalski: Wielki dar, Humanae Vitae - 1991 nr 11
 W. J. Kowalski: Siostra Faustyna w Płocku, Nowy Tygodnik Płocki - 1991 nr 23
 W. J. Kowalski: Z Jezusem Miłosiernym. Płock - 1992
 (ba): Kanonizacja Stanisława Kazimierczyka i beatyfikacja: Ludovico da Casoria, Paula Montal Fornes, Marii Angeli Truszkowskiej i Faustyny Kowalskiej, Watykan 1993
 W. Banasiak: Nowa Płocka widokówka, Petro - 1993 nr 3
 W. J. Kowalski: O miłosierny Boże - ufamy Tobie, Płock - 1993
 W. J. Kowalski: Płock zaprasza, (druk ulotny - kwiecień 1993 r.)
 W. Banasiak: Beatyfikacyjne reminiscencje (cz. I), Kurier Mazowiecki - 1993 nr 19
 W. J. Kowalski: Siostra Faustyna, Spotkanie u Królowej - 1993 nr 12
 W. J. Kowalski: W oczekiwaniu na bł. S.M. Faustynę, Gazeta Gostynińska - 1993 nr 49
 W. J. Kowalski: Obraz Jezusa Miłosiernego w Wiedniu, Kurier Mazowiecki - 1993 nr 43
 E. Treter: Bóg objawiony w miłosierdziu - Beatyfikacja s. Faustyny Kowalskiej, Warszawa 1993
 (pz): Sługa Boży ks. Michał Sopoćko, realizator dzieła Miłosierdzia Bożego, Białystok 1994
 W. J. Kowalski: "Kochane Wilno" - I pielgrzymka śladami s. Faustyny z Płocka, Nowy Tygodnik Płocki - 1994 nr 36
 W. J. Kowalski: Pielgrzymka do Wilna, Kurier Mazowiecki - 1994 nr 40
 W. Banasiak: Beatyfikacyjne reminiscencje (cz. II), Kurier Mazowiecki - 1995 nr 2
 W. J. Kowalski: Z niej wyjdzie Iskra, Tygodnik Płocki - 1996 nr 9

- W. J. Kowalski: Błogosławiona s. Faustyna, Głos Gostyniński - 1996 nr 5
- W. J. Kowalski: Idźmy do źródła Miłosierdzia, Humanae Vitae - 1996 nr 25
- Ks. J. Augustynowicz: Zaufaj Bożemu Miłosierdziu, Głos Katolicki - 1996 nr 7
- W. J. Kowalski: Pamięci Natalii Grzelak, Niedziela - 1997 nr 8
- W. J. Kowalski: Uczta Miłosierdzia Bożego, Niedziela - 1997 nr 11
- Ks. H. Ciereszko: Stuga Boży ks. M. Sopoćko. Białystok 1998
- W. J. Kowalski: Ikona Jezusa Miłosiernego, Kurier Mazowiecki - 1998 nr 7
- W. J. Kowalski: Błogosławiona s. Faustyna (1905-19380, (druk ulotny - czerwiec 1998 r.)
- W. J. Kowalski: O Miłosierdziu Bożym, Spotkanie u Królowej - 1998 nr 16
- W. J. Kowalski: Błogosławiona s. Faustyna, Głos Gostyniński - 1998 nr 15
- W. J. Kowalski: Bł. S. Faustyna (1905-1938), Spotkanie u Królowej - 1998 nr 17
- W. J. Kowalski: Zakład Anioła Stróża, Nowy Tygodnik Płocki - 1999 nr 18
- W. J. Kowalski: 100 lat Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Płocku, Tygodnik Płocki - 1999 nr 20
- W. J. Kowalski: Zakład Anioła Stróża w Płocku, Spotkanie u Królowej - 1999 nr 24
- W. J. Kowalski: 100 lat Zakładu Anioła Stróża, Głos Gostyniński - 1999 nr 13
- W. J. Kowalski: Śladami s. Faustyna, Nowy Tygodnik Płocki - 1999 nr 35
- W. J. Kowalski: Spotkanie z ikoną Jezusa Miłosiernego, Spotkanie u Królowej - 1999 nr 26
- W. J. Kowalski: 100. lat Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Płocku, Notatki Płockie - 1999 nr 179
- (ba): Kanonizacja bł. s. Faustyny Kowalskiej, Watykan 2000
- W. J. Kowalski: Droga do świętości, Spotkanie u Królowej - 2000 nr 30
- W. J. Kowalski: Dar wielkiego miłosierdzia, Sygnały Płockie - 2000 nr 4
- (ba): Odszedł do Pana kapłan naszej ziemi, "Słowo Życia", 2000 nr 5
- W. J. Kowalski: Nasza święta, Głos Gostyniński - 2000 nr 6
- Jan Paweł II: Raduj się, Polsko, L'Osservatore Romano, 2000 nr 6 (wyd. polskie)
- W. J. Kowalski: Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Niedziela - 2000 nr 21
- W. J. Kowalski: Droga do świętości s. Faustyny Kowalskiej, Niedziela - 2000 nr 23
- W. J. Kowalski: We wspomnienie św. Faustyny, Niedziela - 2000 nr 44
- Ks. D. Buszta CP: Św. Faustyna Kowalska (1905-19380. Polska zakonnica - jedna z największych mistyczek Kościoła, Echo Ojca Bernarda, Sadowie - Gólgota - 2000 nr 23
- W. J. Kowalski: "Wymaluj obraz...". Niedziela - 2000 nr 52
- W. J. Kowalski: 70 lat temu Pan Jezus objawił się w Płocku, "Niedziela", 2001 nr 10
- W. J. Kowalski: 70. rocznica objawień Pana Jezusa w Płocku, Spotkania u Królowej nr 35